

Art. 3. Majątek izb rolniczych, pozostały po umorzeniu ich zobowiązań, przekazuje się na cele rolnicze stowarzyszeniu „Związek Samopomocy Chłopskiej”.

Przejęcie tytułu własności do nieruchomości izb rolniczych na stowarzyszenie „Związek Samopomocy Chłopskiej” będzie ujawnione w księgach hipotecznych (gruntowych) na wniosek tego stowarzyszenia. Przeniesienie tytułu własności majątku izb rolniczych na rzecz stowarzyszenia „Związek Samopomocy Chłopskiej” jest wolne od wszelkich opłat i podatków.

Art. 4. Prezes Rady Ministrów w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych wyznaczy komisarza do przeprowadzenia likwidacji izb rolniczych.

Art. 5. Wykonanie niniejszego dekretu po-

rucza się Prezesowi Rady Ministrów w porozumieniu z zainteresowanymi Ministrami.

Art. 6. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie traci moc rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o izbach rolniczych (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 2, poz. 16).

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
Bolesław Bierut

w/z Prezes Rady Ministrów:

Władysław Gomułka

w/z Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

Stanisław Bieniek

266

DEKRET

z dnia 5 września 1946 r.

o rejestracji i przymusowym zatrudnieniu fachowych sił technicznych z dziedziny budownictwa na rzecz odbudowy kraju.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. 1. Obywatele polscy o technicznych kwalifikacjach fachowych z dziedziny budownictwa obowiązani są w ciągu 2 miesięcy od dnia wejścia w życie dekretu niniejszego zarejestrować się w powiatowej władzy administracji ogólnej swego miejsca zamieszkania (w miastach będących powiatami miejskimi oraz w m. st. Warszawie i m. Łodzi — w Zarządzie Miejskim).

2. Dla osób, które w dniu wejścia w życie dekretu niniejszego przebywają za granicą, termin dwumiesięczny liczy się od dnia ich powrotu do kraju.

Art. 2. Za osoby o technicznych kwalifikacjach fachowych z dziedziny budownictwa w rozumieniu art. 1 uważa się:

1. inżynierów architektów,
2. inżynierów dróg i mostów,
3. inżynierów lądowych,
4. inżynierów wodnych,
5. inżynierów o innym wykształceniu zawodowym, którzy pracowali w budownictwie nie mniej niż trzy lata,

6. techników budowlanych i instalacyjnych,
7. majstrów budowlanych i instalacyjnych.

Art. 3. 1. Nie podlegają obowiązkowi rejestracji:

- 1) posłowie do Krajowej Rady Narodowej,
 - 2) osoby pełniące czynną służbę wojskową.
2. Osoby, wymienione w ust. 1, obowiązane są jednak zarejestrować się w ciągu 2 miesięcy od dnia, w którym zaprzestały pełnienia czynności, uzasadniających zwolnienie od obowiązku rejestracji.

Art. 4. Przy rejestracji należy podać:

- 1) imię, nazwisko, datę urodzenia oraz dokładny adres,
- 2) dane, które uzasadniają posiadanie technicznych kwalifikacji fachowych z dziedziny budownictwa,
- 3) zawód i stanowisko w zawodzie przed dniem 1 września 1939 r. i w dniu rejestracji.

Art. 5. Osoba zarejestrowana powinna o każdej zmianie miejsca zamieszkania zawiadomić w ciągu dwu tygodni władzę, która dokonała rejestracji.

Art. 6. 1. Powiatowa władza administracji ogólnej (w miastach będących powiatami miejskimi oraz w m. st. Warszawie i m. Łodzi — Zarząd Miejski) może do dnia 31 grudnia 1948 r.

powołać do pracy w dziedzinie budownictwa na rzecz odbudowy kraju osoby zarejestrowane, stosownie do ich kwalifikacji, na okres czasu nie dłuższy niż dwa lata.

2. Nie podlegają powołaniu do pracy funkcjonariusze państwowi i samorządowi, pracownicy przedsiębiorstw państwowych i samorządowych, osoby, które ukończyły lat 60, oraz matki, sprawujące opiekę nad dziećmi w wieku do ukończonych lat 13.

3. Zakres, sposób wykonania i czas trwania przymusowego zatrudnienia dla poszczególnych obszarów kraju oraz dla poszczególnych grup osób, wymienionych w art. 2, określa Minister Odbudowy w drodze zarządzeń.

Art. 7. Osoby powołane do pracy w trybie niniejszego dekretu mają prawo wyboru miejsca pracy w jednej z miejscowości wskazanych im przez władzę, wymienioną w art. 6 ust. 1.

Art. 8. Osoby, wymienione w art. 2, zwolnione są od obowiązków rejestracji i pracy, określonych w dekrete z dnia 8 stycznia 1946 r. o rejestracji i o obowiązku pracy (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 24).

Art. 9. 1. Osoby, powołane do pracy w trybie niniejszego dekretu, otrzymują przez cały czas zatrudnienia wynagrodzenie według norm stosowanych w instytucji (zakładzie pracy), która te osoby zatrudnia, względem pracowników o tych samych kwalifikacjach zawodowych.

2. Osoby, wymienione w ust. 1, korzystają również z innych świadczeń, przysługujących pracownikom danej instytucji (zakładu pracy).

Art. 10. 1. Kto nie dokona obowiązku zarejestrowania się, określonego w art. 1 i 3 ust. 2, podlega karze aresztu do trzech miesięcy i grzywny do 30.000. zł albo jednej z tych kar.

2. Tej samej karze podlega, kto nie dokona przewidzianego w art. 5 obowiązku zawiadomienia o zmianie miejsca zamieszkania.

Art. 11. 1. Kto wbrew powołaniu do pracy nie stawia się do niej w wyznaczonym terminie podlega karze aresztu do roku i grzywny albo jednej z tych kar.

2. Ściganie przestępstwa, określonego w ust. 1, następuje na wniosek powiatowej władzy administracji ogólnej (w miastach będących powiatami miejskimi oraz w m. st. Warszawie i m. Łodzi — Zarządu Miejskiego).

Art. 12. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Odbudowy w porozumieniu z Ministrami Ziem Odzyskanych i Administracji Publicznej.

Art. 13. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:
Edward Osóbka-Morawski
w/z Minister Odbudowy:
Stefan Pietrusiewicz
Minister Ziem Odzyskanych:
Władysław Gomułka
Minister Administracji Publicznej:
Władysław Kiernik

267

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 25 lipca 1946 r.

o uznaniu stowarzyszenia „Liga Morska“ za stowarzyszenie wyższej użyteczności.

Na podstawie art. 46 i 47 prawa o stowarzyszeniach z dnia 27 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 94, poz. 808) zarządza się, co następuje:

§ 1. Stowarzyszenie „Liga Morska i Kolonialna“, wciągnięte na podstawie decyzji z dnia 21 października 1937 r. do rejestru stowarzyszeń Komisariatu Rządu m. st. Warszawy pod Nr 273, uznaje się za stowarzyszenie wyższej użyteczności i zmienia się jego nazwę na „Liga Morska“.

§ 2. Równocześnie powyższemu stowarzyszeniu nadaje się statut, który będzie ogłoszony w Monitorze Polskim.

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrom Administracji Publicz-

nej i Ziem Odzyskanych w porozumieniu z Ministrem Żeglugi i Handlu Zagranicznego oraz Ministrem Spraw Zagranicznych.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

w/z Prezes Rady Ministrów
i Minister Ziem Odzyskanych:
Władysław Gomułka
Minister Administracji Publicznej:
Władysław Kiernik
Minister Żeglugi i Handlu Zagranicznego:
Stefan Jędrzychowski
w/z Minister Spraw Zagranicznych:
Józef Olszewski